

Sēlijas dzejnieks Imants Auziņš
/13.11.1937.-21.08.2013./
Dzejnieks, literatūrkritiķis un atdzejojātājs

Dzimšanas dienas 84. gadskārta

Zalvē dzimis dzejnieks Imants Auziņš, līdz sirds dziļumiem Sēlijas patriots un savai dzimtai pusei piederīgais. Viņa tēvs, vectēvs, brālis un citi radi dzīvojuši Lielzalves muižā, bet tēvs, kura bērnība un jaunība aizritēja tur dzīvojot un strādājot, 1960-tajos gados uzrakstījis atmiņas par muižas dzīvi.

Otto un Olga Auziņi 1931.gadā

Imanta tēvs Otto Auziņš ap 1912.gadu

17gadīgais puisis Otto Auziņš iet krāsniņš kurināt pilī :

„...gāju kā baznīcā... Visas piecas istabas man izlikās kā debesu valstība, – grīdas spīd, ar kaut kādiem pārklājumiem, pie logiem lieli aizkari, pie katra loga nolikti mīksti krēsli abās pusēs[..]. Plauktos daudzkrāsainos ādas vākos iesietas grāmatas un bez tam, vēl citas mantas.”

/Imants Auziņš „Mana mūža pasaule. Vēstījums par laikiem un cilvēkiem”, apgāds „Mansards”, 2015., 17.lpp./

Zalves septiņgadīgās skolas 1. vai 2. klase (1946).
Otrajā rindā pirmais no labās stāv Imants Auziņš.

Imanta Auziņš mācījies Zalves pamatskolā no 1945. līdz 1952. gadam. No dzimtajām mājām „Auziņiem” zēna ceļš uz skolu veda pa liepu aleju, kuru ap 1910. gadu palīdzēja izveidot Imanta tēvabrālis Ernests Auziņš — Lielzalves muižas dārznieka palīgs.

Tad sekoja mācības Neretas vidusskolā, kas ir 16 km no mājām. Imants nedēļas nogalēs nereti gāja kājām vai brauca ar velosipēdu, jo autobusu satiksmes vēl nebija. Neretas vidusskolu I. Auziņš beidza ar izcilību, saņemot zelta medaļu.

Latvijas Valsts universitātē studēja latviešu valodu un literatūru. Strādājis žurnālos un laikrakstos, padomju laikos palīdzējis daudziem dzejniekiem uzsākt literāta karjeru. No 1989. līdz 1992.gadam bija Rakstnieku savienības valdes priekšsēdētājs. Saņēmis apbalvojumus: LPSR Valsts prēmija (1977), Triju Zvaigžņu ordenis (2001), 1991. gada barikāžu dalībnieku Piemiņas zīme, V. Plūdoņa prēmija (1990) un O. Vācieša prēmija (2007).

„Viņam literatūra aizņēma visu dzīvi. Imants nekad īpaši negāja uz kompromisiem un, starp citu, nekad tā arī nav iestājies kompartijā.”

/Knuts Skujenieks./

I. Auziņš ar tēvu un māti pie „Bīnātu” mājas. 1970. gadu beigas.

Ciemos pie Zalves pamatskolas skolēniem un skolotājiem

„Imants Auziņš ir ne vien 30 dzejoļu krājumu, piecu prozas grāmatu un daudzu bērnu dzejoļu krājumu un atdzejojumu autors, bet arī viens no izcilākajiem padomju un mūsdienu intelektuāļiem, kurš tieši ar savu stāju atšķīrās no vairākuma viņa laikabiedru. Knuts Skujenieks ir raksturojis Imantu Auziņu un Vizmu Belševicu kā stabilus, nenopērkamus cilvēkus. Imants Auziņš visu savu mūžu veltīja literārajam darbam, bija lielisks dzejnieks, domātājs, nesalauzams cilvēks, ja bija nepieciešams paust publisku viedokli...”

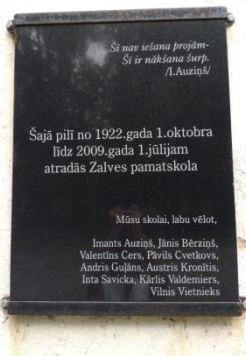
/Dzejniece un publiciste Liāna Langa./

Dzejnieks Imants Auziņš Sēlijas 5.kongresā Viesītē 2008.gadā.

Imants Auziņš un viņa novadnieks Augstākās tiesas tiesnesis un dzejnieks Vilnis Vietnieks. Foto-2006.

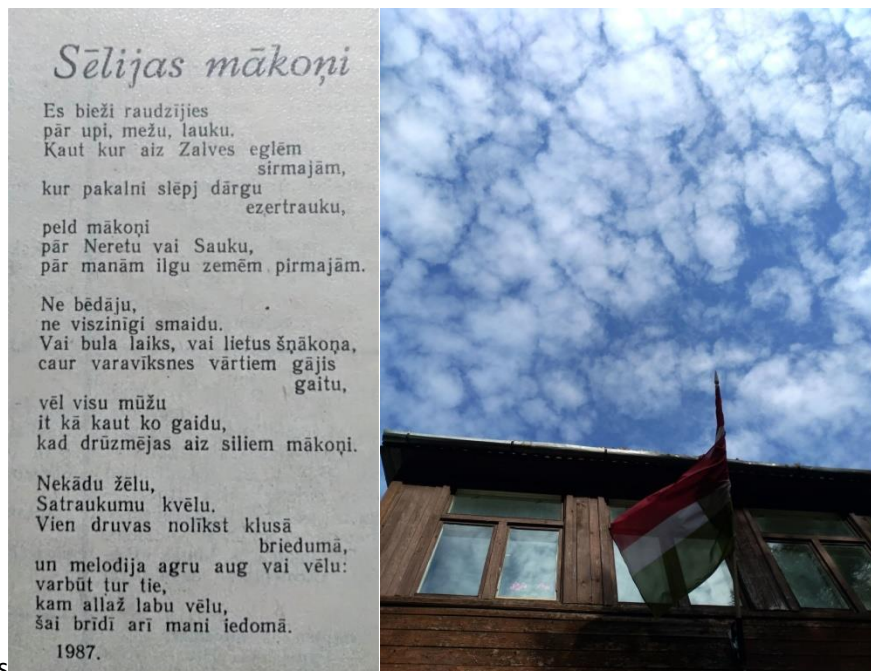

Piemiņas plāksne pie Zalves pamatskolas. Uz tās rindas no Imanta Auziņa dzejoļa.

"Vēsture, aizgājušie...

Laiku pa laikam runāties ar viņiem, uzklausīt vai iebilst — tas ir viens no nedaudziem simpozijiem, kuros vērts piedalīties. Jo neviens cits mūsu vietā to nedarīs."

/Imants Auziņš „Mana mūža pasaule. Vēstījums par laikiem un cilvēkiem”, apgāds „Mansards”, 2015, 14.lpp./

Imanta Auziņa dzejolis

<https://timenote.info/lv/Imants-Auzins>